

באותה שפה

על פני כ-250 מ"ר בנוי, משתרע בית פרטי בנווה אילן, שכל-כולו משדר אירוח מחבק. "ההתקשרות עם הלקוח והתחלת תהליך בניית הפרוגרמה, נעשתה כאשר היו תוכניות מגובשות לבית", אומרת אדריכלית הפנים. "בפגישות הראשונות ובתהליך גיבוש הקונספט העיצובי, הבנו גם אני וגם הלקוחה, שיש צורך לפתוח את מרחבי הבית לחוץ ולנוף המדהים המשתקף מהגינות, ולגרום לאזורים הציבוריים - חוץ ופנים - להרגיש כחלל אחד. כפועל יוצא, תוכנן פנים הבית מחדש תוך שמירה על הפונקציות שהוגדרו. תוך התקדמות התכנון נוצרו יחסי חברות ביני ולבין הלקוחה, שמבחינתי הניב פרויקט מוצלח מחד, הנאה והבנה מוצלחת בתכנון ובבחירת החומרים מאידך".

בית פרטי שבו,
אלמנטים,
חומרים ופריטים
המדברים באותה
שפה עיצובית
ויוצרים תחושה
של שלמות

נישות מוארות וניקיון עיצובי בסלון

גוף תאורה מעוצב משתלשל מתקרת חלל המגורים

כפועל יוצא של אהבת האירוח של הלקוחה, תוכננו בבית מספר אזורי ישיבה שונים במרחב הציבורי. כך למשל האי במטבח, שהינו מרכזי ומונומנטאלי, ממורכז באמצע חלל המטבח ומבוצע מפלטת שיש אחידה לכל אורכו, כאשר טמונים בו איזור ישיבה בגובה השיש - 90 ס"מ (כפינת אוכל יומיומית), חצי בר ואזור אחסון. הוא משמש כמשטח עבודה בעת הצורך. דוגמאות נוספות כוללות פינת ישיבה בסגנון מרוקאי הפונה לנוף הפתוח של הרי ירושלים, שולחן אוכל גדול ממדים המכיל במצבו הסגור 12 סועדים, וכמובן - מערכת הישיבה בסלון, שבה משתרעים וחווים את כל החלל בעוצמתו. את המרחב הזה חובקת תקרת עץ משופעת בגובה הקומה השנייה.

קומת הכניסה היא קומה ציבורית המאופיינת בחללים עם זרימה ביניהם, היוצרים קשר עין בכל זווית נתונה. כבר בכניסה, כאשר פותחים את דלת הכניסה, ישנו קשר עין ישיר עם המטבח, הסלון ופינת האוכל המשתרעים על שטח של כ- 90 מ"ר. קשר העין מתאפיין בתכנון אלמנטים נמוכים של ריהוט כגון כוננית בגובה של 100 ס"מ בכניסה לבית שדרכה אפשר לראות את חלל המטבח, ותכנון מוקפד של העמדת הרהיטים בחלל, שגרמה ליצירת הגדרות תת-חלל בחלל הכללי.

בקומה זו תוכננה יחידת ההורים המרווחת, אך יחד עם זאת היא אינה נגלת לעין בחלל הציבורי. "הקשר החללי בין הפונקציות אינו רק קומתי אלא מקבל ביטוי בתלת ממד: גרם המדרגות העולה לקומת חדרי הילדים מהווה אלמנט אינטגרלי בחלל קומת המגורים, ומאופיין במעקה המעצים את הזרימה".

קומת המרתף מאופיינת כמשרד עבודה, וכן תוכננו כאן שני חדרי שינה שאינם פעילים באופן יומיומי. המחשבה היתה לתכנן חדרי שינה לאירוח בכלל, ועבור הילדים הגדולים שבאים לסופי שבוע בפרט. ◀

כמו יצירה פיסולית: האי המרכזי במטבח

בקומה העליונה תוכננו חדרי המגורים לילדים החיים בבית. גם כאן, חלל המבואה לחדרים הינו חלק בלתי נפרד מחלל הסלון. בחדרי הילדים ישנה תקרה עץ גלויה הצבועה בגוון לבן, וחיפוי ברצפה בפרקט - מה שהקנה לחדרים אווירה כפרית. לכל חדר יש מרפסת חיצונית המשקיפה לנוף. "חומרי הגמר בהם השתמשתי בבית הם חומרים טבעיים המקנים לבית תחושה של שייכות למקום: שיש כרצפה, חיפוי קירות באבן, שימוש בעץ טבעי בגוונו הטבעי, שימוש בטיח ווגה כבסיס לקירות בחלל השירותים. קירות הבית היוו בסיס ראוי לחומרי גמר אלה". לצד אלו, תוכננו בבית אלמנטים חוזרים, שיוצרים שפה עיצובית ייחודית: קיר אבן בכניסה מקבל ביטוי נוסף בחלל המגורים כבסיס לפסנתר. גופי התאורה והנישות המשולבות בתכנון מערכת הבידור בסלון מקבלים ממד במעלה המדרגות. אלו, לצד דוגמאות נוספות, יוצרים שפת חומרים אחידה בבית - עניין הטומן בחובו תחושה של שלמות. ■

אווירה כפרית נינוחה בחדר שינה

אדום בוהק בלב חדר הרחצה